

Sygn. akt: I C 337/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2019 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Andrzej Kieć

Protokolant: Małgorzata Bycka

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2019 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa J. T. (T.)

przeciwko Gminie Z.

o zapłatę

1. oddala powództwo;
2. przyznaje ze Skarbu Państwa Sądowi Okręgowemu w Gliwicach pełnomocnikowi powoda z urzędu radcy prawnemu M. M. wynagrodzenie w kwocie 8.856 (osiem tysięcy osiemset pięćdziesiąt sześć) złotych brutto, w tym należny podatek VAT

SSO Andrzej Kieć

Sygn. akt I C 337/18

UZASADNIENIE

Powód J. T. wniósł o zasądzenie od Gminy Z. Kwoty 250 000 złotych tytułem zadośćuczynienia za cierpienie i uszczerbek na zdrowiu związane ze sposobem w jaki powód był traktowany przez pracowników Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Z... W uzasadnieniu wskazał, iż sumy tej dochodzi z tytułu bezprawnego doprowadzenia przez pracowników MOPR w Z. do tego, że nie pozwalano mu korzystać z usług prowadzonego przez Gminę Z. Klubu (...), był traktowany jak intruz przez pracowników MOPR w Z., którzy nie informowali go o możliwości korzystania z usług (...), o możliwości korzystania z magazynu z używaną odzieżą, o możliwości uzyskania żywności z jednego z dyskontów, o możliwości korzystania z pomocy stowarzyszenia (...) i daj żyć”; że na skutek opieszałości MOPR w wydawaniu oraz doręczaniu decyzji stwierdzającej prawo do opieki zdrowotnej nie mógł korzystać z publicznej służby zdrowia od początku sierpnia 2016 roku do połowy grudnia 2016 roku co naraziło go na cierpienie fizyczne i psychiczne. W ocenie powoda działanie MOPR w Z. miały znamiona celowych szykan skierowanych przeciwko powodowi. Pracownik MOPR miał przymusić powoda do zarejestrowania się w charakterze bezrobotnego uzależniając od tego dostęp do świadczeń z MOPR; z winy MOPR od października 2016 roku nie miał środków do życia; rozpatrywanie jego wniosków przez MOPR było celowo opóźniane w celu ukarania powoda za jego postawę który dopominał się realizacji prawa do zaznajamiania się z dokumentami podsuwanymi mu przez MOPR do podpisania.

Pozwana Gmina Z. wniosła o oddalenie powództwa oraz obciążenie powoda kosztami procesu. W uzasadnieniu podniosła, iż powód nie uzyskał orzeczenia stwierdzającego przewlekłość w postępowaniu administracyjnym a zatem nie może z tego tytułu dochodzić roszczeń; brak jest zatem przesłanek z art. 417¹ par 3 k.c. Odnośnie pozostałych zarzutów podniesiono, iż powód po zapoznaniu się z wymogami formalnymi uczestnictwa w Klubie (...) ostatecznie sam nie wyraził chęci korzystania z jego usług; MOPR w Z. udzielało powodowi pomocy w postaci m. in. asysty w wizytach lekarskich co potwierdza fakt współpracy z powodem oraz chęć udzielenia mu pomocy a nie działanie na jego szkodę. Pozwany nadto zaprzeczył, by pracownicy MOPR używali wobec powoda obraźliwych słów oraz zwracali się do niego nieodpowiednio; wskazał jednocześnie, iż to powód był agresywny względem pracowników MOPR; w sprawie tej złożono zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, postępowanie karne zostało umorzone z powodu niepoczytalności powoda. Powód na bieżąco otrzymuje pomoc adekwatną do jego potrzeb oraz możliwości finansowych MOPR w postaci posiłków, zasiłków celowych, zasiłków okresowych, świadczeń pieniężnych w łącznej kwocie za okres 2015 – 2016 około 9685 zł. Ewentualne odmowy w przyznawaniu świadczeń były spowodowane oczywistą niezasadnością wniosku oraz brakiem współpracy ze strony powoda przy ustalaniu jego sytuacji życiowej co uniemożliwiało stronie pozwanej działanie. Decyzje w przedmiocie potwierdzenia prawa do świadczeń z opieki zdrowotnej były podejmowane w oparciu o obowiązujące przepisy; ich treść była zgodna z prawem; ewentualne niewydanie decyzji było spowodowane brakiem współpracy ze strony powoda (odmowa uczestnictwa bądź podpisania wywiadu środowiskowego); powód nie był pozbawiony dostępu do świadczeń zdrowotnych albowiem przysługiwały mu prawa do świadczeń udzielanych w trybie nagłym.

Sąd ustalił:

Powód korzysta z pomocy MOPR w Z. z przerwami od 2004 roku.

Od lutego 2015 roku, po opuszczeniu przez siebie zakładu karnego, powód korzystał z pomocy MOPR w Z. rejestrując się a następnie składając wnioski o pomoc. W trakcie pierwszego spotkania poinformowano go o konieczności przeprowadzenia wywiadu środowiskowego w jego domu. Po spełnieniu tych formalności powód korzystał z pomocy MOPR przewidywanej przez prawo (świadczenia pieniężne oraz rzeczowe). Został nadto objęty wsparciem socjalnym: udzielano mu pomocy w ubieganiu się o dotację do czynszu oraz dodatek energetyczny; skontaktowano go ze stowarzyszeniem zajmującym się pomocą dla osób opuszczających zakład karny (stowarzyszenie (...)); pracownicy MOPR towarzyszyli powodowi w trakcie wizyt lekarskich (u psychiatry) albowiem powód sygnalizował, że ma trudności w nawiązywaniu kontaktów z psychiatrami. Po zasygnalizowaniu kłopotów ze słuchem otrzymał pomoc na zakup aparatu słuchowego w kwocie 490 złotych. W okresie lipiec 2006 – styczeń 2017 powodowi w (...) sp. z o.o. w Z. udzielono różnego rodzaju świadczeń (porad lekarskich, porad specjalistycznych, świadczenia specjalistyczne 1 – go i 3 – go typu, świadczenie pierwszorazowe 1 – go typu).

Od pierwszej wizyty powód przedstawiał zaświadczenia potwierdzające fakt zarejestrowania w Urzędzie Pracy. W trakcie wizyt w MOPR powód zawsze był informowany jakie dokumenty podpisuje i jaki jest skutek każdego podpisu. W czerwcu 2016 roku powód oświadczył, iż nie jest zarejestrowany w PUP w związku z czym nie ma dostępu do świadczeń zdrowotnych. Powód został poinformowany o trybie ubiegania się o potwierdzenie ubezpieczenia zdrowotnego tj. o konieczności złożenia wniosku o dofinansowanie do ubezpieczenia zdrowotnego oraz przeprowadzenie wywiadu środowiskowego. Przedmiotowy wywiad został przeprowadzony jednakże powód nie złożył pod nim podpisu; nie podpisał również wniosku o dofinansowanie ubezpieczenia zdrowotnego. Powód był wielokrotnie bezskutecznie proszony o podpisanie wniosku oraz wywiadu po ewentualnych korektach; jego postawa przez pewien czas uniemożliwiała MOPR wydanie decyzji.

Na początku 2016 roku (w lutym) powód zgłosił się do działającej przy MOPR w Z. Klubu (...). W trakcie spotkania informacyjnego wyjaśniał pracownikom MOPR, iż jest po odbywaniu kary w zakładzie karnym i poszukuje najlepszej dla siebie formy wsparcia; powodowi wyjaśniono zasady korzystania z usług Klubu i jakiego rodzaju wsparcia klub udziela. W tamtym okresie Klub realizował ze środków unijnych projekt ukierunkowany na aktywizację zawodową; warunkiem uczestnictwa w nim było skierowanie przez pracownika socjalnego oraz podpisanie kontraktu socjalnego.

Powód po wyjaśnieniu mu powyższych kwestii oświadczył, iż taka forma wsparcia go nie interesuje i ostatecznie do projektu nie przystąpił. Mimo to w 2016 roku często bywał w klubie albowiem znajdował się w nim punkt bezpłatnych porad prawnych. W trakcie tych wizyt zachowywał się wulgarnie wobec pracowników MOPR, podważał ich kompetencje zawodowe. Pracownicy MOPR w Z. złożyli zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez powoda z art. 226 par. 1 k.k. tj. znieważenia pracownika MOPR w Z. podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Postanowieniem PR w Z. umorzono dochodzenie przeciwko powodowi uznając, iż w chwili popełniania czynu był on niepoctylny.

Powód składał do MOPR wnioski o udzielenie mu różnego rodzaju świadczeń. Na podstawie wydawanych przez MOPR decyzji uzyskiwał z MOPR Z. szereg świadczeń pieniężnych oraz rzeczowych różnego rodzaju. Decyzjami z 13 lutego 2015 roku przyznano powodowi zasiłek okresowy na okres luty – marzec 2015 w wysokości po 271 zł miesięcznie, świadczenie pieniężne na zakup artykułów żywnościowych na okres luty marzec 2015 w wysokości 40 zł; decyzją z 20 lutego 2015 roku przyznano zasiłek celowy na pokrycie części kosztów leków i leczenia w miesiącu lutym 2015 roku w łącznej wysokości 50 zł; dnia 8 kwietnia 2015 roku przyznano zasiłek okresowy na okres kwiecień – czerwiec 2015 roku w wysokości 170, 25 zł miesięcznie oraz świadczenie pieniężne na zakup artykułów żywnościowych na ten sam okres w wysokości po 40 zł miesięcznie a nadto zasiłek celowy na pokrycie kosztów okularów korekcyjnych w wysokości 250 zł. Decyzjami z 1 lipca 2015 roku przyznano powodowi zasiłek okresowy z powodu bezrobocia za okres lipiec – sierpień 2015 w wysokości 170, 25 zł miesięcznie, zasiłek celowy na pokrycie części kosztów leków i leczenia w wysokości 150 zł a nadto pomoc w zakresie dożywiania w postaci jednego gorącego posiłku na okres lipiec – sierpień 2015. Decyzjami z 5 sierpnia 2015 roku przyznano powodowi zasiłek celowy w wysokości 75 zł na pokrycie części lub całości kosztów leczenia, pomoc w zakresie dożywiania w postaci jednego gorącego posiłku na okres wrzesień – grudzień 2015. Decyzją z 3 września 2015 roku przyznano zasiłek okresowy z powodu bezrobocia w wysokości 170, 25 zł a nadto świadczenie pieniężne na zakup artykułów żywnościowych na okres październik – listopad 2015 w wysokości 40 zł miesięcznie (w listopadzie zmieniono na 100 zł miesięcznie). Decyzjami z 5 października 2015 roku przyznano zasiłek celowy na pokrycie części lub całości kosztów leków i leczenia w wysokości 137 zł, zasiłek okresowy z powodu niepełnosprawności na okres październik – grudzień 2015 roku w wysokości 204, 75 zł miesięcznie. Decyzjami z 9 listopada 2015 przyznano świadczenie pieniężne na zakup artykułów żywnościowych na miesiąc grudzień 2015 w wysokości 100 zł miesięcznie oraz zasiłek celowy na zakup opału na listopad 2015 roku w wysokości 300 zł oraz zasiłek celowy na pokrycie kosztów leków i leczenia w wysokości 120 złotych. Decyzjami z 9 grudnia 2015 roku przyznano zasiłek celowy na pokrycie kosztów leków i leczenia na grudzień 2015 roku w wysokości 129 zł oraz zasiłek celowy na zakup kołdry, poduszki, bielizny pościelowej, obuwia w łącznej wysokości 150 zł. decyzjami z 8 stycznia 2016 roku przyznano zasiłek okresowy z powodu niepełnosprawności na okres styczeń – marzec 2016 w wysokości 204, 75 zł miesięcznie; dnia 14 stycznia 2016 roku przyznano świadczenie pieniężne na zakup artykułów żywnościowych w wysokości 80 zł miesięcznie zaś 28 stycznia 2018 roku zasiłek celowy na opłatę energii elektrycznej za miesiąc październik 2015 roku w wysokości 130 zł (na skutek uchylenia przez SKO poprzedniej decyzji); tego samego dnia wydano decyzję przyznającą świadczenie pieniężne na zakup artykułów żywnościowych na okres luty – marzec 2016 w wysokości 80 zł miesięcznie. Decyzjami z 15 lutego 2016 roku przyznano zasiłek celowy na pokrycie kosztów leków i leczenia w wysokości 117 zł. Decyzjami z 1 marca 2016 roku przyznano zasiłek celowy na pokrycie kosztów leczenia za luty 2016 w wysokości 50 zł; dnia 29 marca 2016 roku przyznano zasiłek okresowy z powodu bezrobocia za okres kwiecień – czerwiec 2016 roku w wysokości 201, 49 zł miesięcznie oraz świadczenie na zakup artykułów żywnościowych na okres kwiecień – czerwiec 2016 w wysokości 80 zł miesięcznie oraz zasiłek celowy na pokrycie kosztów leczenia na miesiąc kwiecień w wysokości 105 zł. Decyzjami z 5 oraz 27 maja 2016 roku powodowi przyznano zasiłek celowy na pokrycie części lub całości kosztów leków i leczenia w miesiącu maju 2016 roku w wysokości odpowiednio 48 zł oraz 140 zł. decyzjami z 20 czerwca 2016 roku przyznano zasiłek okresowy z powodu bezrobocia na okres lipiec – wrzesień 2016 w wysokości 201, 49 zł miesięcznie, zasiłek celowy na zakup aparatu słuchowego w wysokości 499 zł oraz świadczenie pieniężne na zakup artykułów żywnościowych na ten sam okres w wysokości 80 zł miesięcznie. Decyzją z 7 lipca 2016 roku powodowi przyznano zasiłek celowy na pokrycie części kosztów wyposażenia na zabiegi rehabilitacyjne (ręczniki papierowe, żel, klapki) na miesiąc lipiec 2016 roku w wysokości 30 zł.

Decyzjami z 28 grudnia 2016 roku wydaną w trybie samokontroli (132 kpa) powodowi przyznano zasiłek okresowy z powodu niepełnosprawności na okres październik 2016 – luty 2017 w wysokości 201, 39 zł miesięcznie; zasiłek celowy na pokrycie części lub całości kosztów leczenia na miesiąc październik 2016 roku w wysokości 146,01.

Decyzją z 10 stycznia 2017 roku przyznano powodowi pomoc w formie zasiłku celowego na zakup opału w miesiącu grudniu 2016 roku w wysokości 200 zł oraz zasiłku celowego na pokrycie części lub całości kosztów leków i leczenia w miesiącu grudniu 2016 roku w wysokości 92, 67 zł; osobnymi decyzjami przyznano powodowi zasiłek celowy w formie bonu towarowego na bezgotówkowy zakup opału w wysokości 200 zł oraz świadczenie pieniężne na zakup artykułów żywnościowych na okres grudzień 2016 – luty 2017 w wysokości 80 zł miesięcznie. Wniosek o przedmiotową pomoc powód złożył w dniu 27 grudnia 2016 roku. Kolejnymi decyzjami z 17 stycznia 2017 roku przyznano powodowi świadczenie pieniężne na zakup artykułów spożywczych na okres październik – listopad 2016 roku w wysokości 80 zł miesięcznie. Decyzją z 7 lipca 2017 roku przyznano powodowi zasiłek stały dla osoby samotnie gospodarującej w wysokości 402, 85 zł; decyzją z 24 października 2018 roku kwotę tą podwyższono do 470, 44 zł miesięcznie.

Powód świadczenia pieniężne pobierał w kasie MOPR z dołączonych do akt sprawy potwierdzeń poboru gotówki wynika pobrał: 27 lipca 2016 roku zasiłek okresowy (bezrobocie) 201, 49 zł a nadto 8 lipca 2016 roku świadczenie pieniężne na posiłki lub żywność 80 zł oraz 11 lipca 2016 roku zasiłek celowy na leki i leczenie 30 zł; 8 sierpnia 2016 roku zasiłek okresowy (bezrobocie) 201, 49 zł oraz świadczenie pieniężne na posiłki lub żywność 80 zł; 9 września 2016 roku świadczenie pieniężne na posiłki lub żywność 80 zł oraz 13 września 2016 roku zasiłek okresowy (bezrobocie) 201, 49 zł; 29 grudnia 2016 zasiłek okresowy (niepełnosprawność) za miesiące październik, listopad oraz grudzień 2016 roku po 201, 39 zł a nadto zasiłek celowy na leki i leczenie 146, 01 zł.

Dnia 3 sierpnia 2016 roku powód złożył o wydanie decyzji potwierdzającej prawo do świadczeń zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych. W dniu 24 października 2016 roku MOPR wydał decyzję potwierdzającą prawo powoda do tego rodzaju świadczeń przez okres 1 sierpnia – 29 października 2016 roku Powód odwołał się od tej decyzji w której wniósł o jej zmianę w zakresie daty obowiązywania decyzji i wydanie decyzji potwierdzającej prawo do korzystania ze świadczeń od dnia 22 listopada 2016r. Pozwany potraktował to odwołanie jako nowy wniosek o potwierdzenie prawa do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych. W dniu 30.11.2016r. decyzją nr (...) potwierdzono powodowi prawo do świadczeń opieki zdrowotnej na okres od dnia 23.11.2016r. Decyzją SKO z 16 grudnia 2016 roku decyzja ta została utrzymana w mocy. Skarga powoda na decyzję SKO została oddalona (wyrok WSA w Gliwicach z 6 grudnia 2017 roku).

Powód skarżył się na przewlekłość i beczynność postępowania prowadzonego przez MOPR w Z. w sprawie wniosku z dnia 1 sierpnia 2016 roku dot. zasiłków celowego oraz okresowego oraz potwierdzenia prawa do świadczeń zdrowotnych. Postanowieniem z 23 listopada 2016 roku SKO w K. uznało zażalenie powoda za bezzasadne.

Powód nadto ubiegał się o przyznanie mu zasiłku okresowego z powodu niepełnosprawności. Decyzją z 2 listopada 2016 roku MOPR Z. odmówiono przyznania zasiłku okresowego z uwagi na brak współpracy ze strony powoda (nie podpisanie wywiadów z 9 września oraz 24 października 2016 roku) przez co MOPR nie poznał sytuacji życiowej powoda. Decyzją SKO w K. decyzja ta została uchylona. Zanim SKO wydało decyzję powód zdecydował się podpisać wywiad w związku z czym została wydana decyzja uwzględniająca jego wniosek.

Powód bezskutecznie starał się o przyznanie zapomogi pieniężnej przez Caritas Diecezji (...) (k. 64). Decyzjami z 9 grudnia 2015 roku odmówiono przyznania zasiłku celowego na zaspokojenie innych potrzeb – dyktafonu, żelazka, grzałki elektrycznej oraz pokrycia kosztów naprawy zamka do zbiorczej skrzynki pocztowej oraz zasiłku celowego na energię. Decyzją z 15 lutego 2016 roku odmówiono zasiłku celowego na naprawę skrzynki pocztowej powoda; na skutek uchylenia tej decyzji przez SKO w dniu 25 kwietnia 2016 roku wydano decyzję odmowną identycznej treści. Decyzją z 21 czerwca 2016 roku odmówiono przyznania zasiłku celowego na miotacz gazu. Dnia 26 lipca 2016 roku wydano decyzję odmawiającą przyznania zasiłku celowego na opłatę za energię elektryczną oraz na zakup szklanej kapsułki z cyjankiem potasu lub arsenikiem. .

(dokumentacja k. 24 – 41; decyzja z 24 października 2016 roku k. 42; wykaz k. 45 – 50; wniosek powoda z dnia 3 sierpnia 2016 roku k. 24, karta informacyjnej izby przyjęć z dnia 31 lipca 2016 roku k. 25; kwestionariusz rodzinnego wywiadu środowiskowego k. 26 – 41, decyzja MOPRU z dnia 24 października 2016 roku k. 42, pismo MOPR w Z. z dnia 24 listopada 2016 roku k. 43 – 44, decyzja MOPR z dnia 30 listopada 2016 roku k. 65, pismo NFZ z dnia 31 stycznia 2017 roku k. 45 – 50, karta informacyjnej z izby przyjęć k. 51 – 54 Szpitala w G., karta informacyjna z izby szpitalnej k. 55 – 60 Szpitala w Z., decyzja SKO w K. z dnia 16 stycznia 2017 roku k. 61 – 63, pismo powoda z dnia 20 grudnia 2016 roku k. 64; postanowienie o umorzeniu dochodzenia z dnia 16 lutego 2018 roku Prokuratury Rejonowej w Zabrze, z decyzji MOPR w Z. z dnia 13 lutego 2015 roku, z dnia 13 lutego 2015 roku, z dnia 20 lutego 2015 roku, z dnia 8 kwietnia 2015 roku, z dnia 8 kwietnia 2015 roku, z dnia 8 kwietnia 2015 roku, z dnia 1 lipca 2015 roku, z dnia 1 lipca 2015 roku, z dnia 5 sierpnia 2015 roku, z dnia 5 sierpnia 2015 roku, z dnia 3 września 2015 roku, z dnia 5 października 2015 roku, z dnia 5 października 2015 roku, z 9 listopada 2015 roku, z dnia 9 listopada 2015 roku, z dnia 9 listopada 2015 roku, z dnia 9 grudnia 2015 roku, z dnia 9 grudnia 2015 roku, z dnia 9 grudnia 2015 roku, z dnia 9 listopada 2015 roku, z dnia 8 stycznia 2016 roku, z dnia 14 stycznia 2016 roku, z dnia 28 stycznia 2016 roku, z dnia 28 stycznia 2016 roku, z dnia 15 lutego 2016 roku, z dnia 15 lutego 2016 roku, z dnia 25 kwietnia 2016 roku, z dnia 1 marca 2016 roku, z dnia 29 marca 2016 roku, z dnia, z dnia 29 marca 2016 roku, z dnia 29 marca 2016 roku, z dnia 5 maja 2016 roku, z dnia 27 maja 2016 roku, z dnia 20 czerwca 2016 roku, z dnia 20 czerwca 2016 roku, z dnia 20 czerwca 2016 roku, z dnia 21 czerwca 2016 roku, z dnia 7 lipca 2016 roku, z dnia 28 grudnia 2016 roku, z dnia 28 grudnia 2016 roku, z pisma powoda z dnia 21 lipca 2016 roku, z decyzji MOPR z dnia 23 lipca 2016 roku, z wniosku o pomoc z dnia 1 sierpnia 2016 roku, notatki służbowej z 2 sierpnia 2016 roku, notatki służbowej z dnia 9 sierpnia 2016 roku, z wezwania z dnia 12 sierpnia 2016 roku, notatki służbowej z dnia 18 sierpnia 2016 roku, wniosku powoda z dnia 26 sierpnia 2016 roku, z pisma MOPR z dnia 29 sierpnia 2016 roku, z pisma powoda z dnia 30 sierpnia 2016 roku, z pisma powoda z dnia 8 września 2016 roku, z pisma MOPR z dnia 4 listopada 2016 roku, z dnia 15 września 2016 roku, z pisma powoda z dnia 28 września 2016 roku; dokumentacja medyczna dotyczącej powoda k. 122 – 126; potwierdzenia poboru gotówki k. 131 – 145, decyzja MOPR z dnia 5 maja 2016 roku k.154, decyzje MOPR z dnia 10 stycznia 2017 roku, 10 stycznia 2017 roku, 10 stycznia 2017 roku, z 28 grudnia 2016 roku, z 28 grudnia 2016 roku, z 17 stycznia 2017 roku, z 7 lipca 2016 roku, 27 maja 2016 roku k. 146 – 153; postanowienia SKO z dnia 23 listopada 2016 roku k. 158 – 159; wyrok WSA z 6 grudnia 2017 roku; pismo MOPR z dnia 9 lipca 2018 roku k. 155; dokumenty z akt Prokuratury Rejonowej w Zabrze 1 Ds. 317/2018 w postaci opinii sądowno psychiatrycznej z dnia 15 listopada 2017 roku (k. 140 – 142 akt) oraz z postanowienia o umorzenia dochodzenia z 16 lutego 2018 roku; zeznania świadków: M. C. k. 167 - 168, T. W. k. 169, M. F. k. 170 – 172--- e-protokół z 30.10.2018r k.174, E. M. k. 177 - 180; przesłuchanie powoda k. 180 – 182 --- e-protokół z 8.02.2019r k.184)

Powyższe ustalenia faktyczne poczyniono na podstawie zgromadzonego postępowania dowodowego. Wiarę dowodom z dokumentów sąd dał albowiem ich prawdziwość nie została zaprzeczona. Ustalając stan faktyczny sąd oparł się również na zeznaniach stających w charakterze świadków pracowników MOPR Z. M. C., M. F., T. W., E. M. które ze swojego punktu widzenia opisały całokształt kontaktów powoda z MOPR w Z.. Zeznania wszystkich ww. osób wzajemnie się uzupełniały, były ze sobą zgodne, spójne, logiczne, znajdowały potwierdzenie w dowodach z dokumentów, toteż Sąd uznał je za wiarygodne. Częściowo oparto się na zeznaniach powoda w zakresie w jakim potwierdzały się one oraz uzupełniały z wyżej wskazanymi dowodami. Za niewiarygodne uznano zeznania powoda w zakresie w jakim twierdził iż był niewłaściwie traktowany przez MOPR Z. a w szczególności, że był przymuszany do zarejestrowania się w Urzędzie Pracy, że MOPR wymuszał na nim podpisywanie dokumentów bez umożliwienia zapoznania się z jego treścią, że pracownicy MOPR zachowywali się wobec niego niewłaściwie, ignorując jego aktualny stan zdrowia oraz samopoczucie, że zwodzili go, że dążyli do pozbawienia go prawa do korzystania ze świadczeń zdrowotnych, że uniemożliwiano mu korzystanie z Klubu (...). Zeznania powoda w wyżej opisanym zakresie były odosobnione, nie poparte innymi dowodami; brak było zatem podstaw by dać im wiarę.

Oddaleniu podlegał wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego neurologa. W ocenie Sądu z uwagi na zakreśloną pozwem podstawę faktyczną, istotą sprawy nie było ustalenie stanu zdrowia powoda lecz zachodzenie przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej; w związku z powyższym wniosek ten nie był przydatny. Jego uwzględnienie oraz przeprowadzenie postulowanego przez stronę powodową dowodu nie wniosłoby do sprawy

istotnych informacji, spowodowałyby nieuzasadnione przedłużenie postępowania oraz wygenerowanie zbędnych jego kosztów.

Sąd oddalił wniosek pozwanego o dopuszczenie powodu z zeznań świadka M. D. (k.173), uznając go za spóźniony i prowadzący do przewlekłości postępowania.

Sąd zważył:

Roszczenia powoda nie zasługiwały na uwzględnienie. Powód dochodził roszczeń wywodząc je z tytułu ochrony dóbr osobistych. Wskazał, że dochodzi roszczenia za naruszenie dóbr osobistych powoda takich jak godność, dobre imię zdrowie. Zdaniem powoda dobra te zostały naruszone z powodu uwłaczającego powodowi zachowania pracowników pozwanego, a zdarzenia te miały miejsce od wiosny 2015 r do końca grudnia 2016r (k.120). Powód nie wykazał bezprawnego naruszenia jego dóbr osobistych przez pracowników pozwanego.

Wyjaśnić należy, iż odpowiedzialność za naruszenie tego rodzaju dóbr uregulowana jest w sposób odrębny w art. 23, 24 i 448 k.c.

Przy tak określonych podstawach, odpowiedzialność deliktowa powstaje wówczas, gdy spełnione są łącznie jej trzy ustawowe przesłanki: bezprawność działania lub zaniechania sprawcy, szkoda oraz normalny związek przyczynowy między bezprawnym zachowaniem sprawcy, a szkodą.

Tak więc na powodzie spoczywał z mocy art. 6 k.c. ciężar udowodnienia, że swym działaniem pozwany istotnie naruszył jego dobra osobiste i jakie. Ponadto strona dochodząca zadośćuczynienia pieniężnego z tytułu naruszenia dobra osobistego zobowiązana jest udowodnić okoliczność doznania krzywdy wskutek takiego naruszenia. Należy przy tym mieć na względzie, że nie każde naruszenie dobra osobistego rodzi prawo do żądania zadośćuczynienia na podstawie art. 448 k.c. Jego przyznanie zależy od wielu różnych okoliczności. Regulacja ustawowa stwarza natomiast domniemanie działania sprawcy naruszenia dobrego imienia w sposób bezprawny. To na pozwanym ciążył więc obowiązek obalenia tego domniemania. Konstrukcję z art. 24 k.c. stosuje się bowiem także w odniesieniu do roszczeń opartych na art. 448 k.c.

Zgodnie z 417 par. 1 kc, za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa. Przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej jest zatem bezprawne działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy, w tym wypadku przez jednostkę samorządu terytorialnego. Jak stanowi art. 417¹ par 3 k.c, jeżeli szkoda została wyrządzona przez niewydanie orzeczenia lub decyzji, gdy obowiązek ich wydania przewiduje przepis prawa, jej naprawienia można żądać po stwierdzeniu we właściwym postępowaniu niezgodności z prawem niewydania orzeczenia lub decyzji, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

Powód nie uzyskał decyzji stwierdzającej odpowiedzialność pozwanej gminy za niewydanie decyzji, warunkującej odpowiedzialność jednostki samorządu terytorialnego w trybie art. 417¹ par 3 k.c. Nie wykazał też bezprawnego naruszenia jego dóbr osobistych przez pracowników pozwanego. Powód nie wykazał przesłanek odpowiedzialności pozwanej.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że jednostka organizacyjna pozwanej gminy MOPR oraz pracownicy tej jednostki działali na podstawie oraz w granicach prawa. MOPR wypełniało względem powoda swoje ustawowe oraz statutowe obowiązki, udzielając mu niezbędnej pomocy przewidzianej przepisami prawa. Powodowi udzielano wsparcia socjalnego; pomocy faktycznej bezpośrednio przez pracowników MOPR jak i różnego rodzaju pomocy rzeczowej oraz finansowej. W tym ostatnim przypadku udzielanie pomocy odbywało się na podstawie wydanej uprzednio decyzji administracyjnych poprzedzonych złożeniem przez powoda odpowiedniego wniosku.

Powód decyzje te mógł zaskarżyć; w większości przypadków tego nie czynił. Wzruszenie decyzji administracyjnej jest możliwe we właściwym trybie. Powód w bardzo szerokim zakresie korzysta ze wsparcia udzielanego przez MOPR.

Strona powodowa w żaden sposób nie wykazała bezprawnego działania pracowników MOPR Z.; nie została wykazana nadto przesłanka w postaci szkody (krzywdy), w wyniku naruszenia dóbr osobistych powoda. Strona powodowa nie przedłożyła na tą okoliczność żadnych przekonujących dowodów.

Powód prezentuje postawę roszczeniową, miast ukierunkowywać swoją aktywność -choć w minimalnym zakresie uwarunkowanym jego stanem zdrowia - na zaspokojenie swych potrzeb.

Wobec wszystko powyższe na uwadze, powództwo podlegało oddaleniu.

Wynagrodzenie pełnomocnikowi z urzędu powoda przyznano na podstawie par. 8 pkt 7 w zw. z par. 4 ust. 3 rozporządzenia Min. Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu.

SSO Andrzej Kieć